

21. בחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), התשס"ג-2003,²⁶ בסעיף 45(א), במקום "10%" יבוא "20%", ובסופו יבוא "ואם העובד הזר מועסק על ידו לפי היתר להעסקת עובד זר בענף החקלאות, יהא שיעור ההיטל – 10%".

22. תחילתו של סעיף 45(א) לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), התשס"ג-2003, בנוסחו בסעיף 21 לחוק זה, ביום ט"ו בטבת התש"ע (1 בינואר 2010).

פרק ז': הגנת הסביבה

23. בפקודת המכרות²⁷, אחרי סעיף 120 יבוא:

"חלק י"ד: מיחזור פסולת בניין

פרק א': הגדרות

הגדרות 121. בחלק זה –

"בעל מחצבה" – כהגדרתו בסעיף 112;

"בעל מחצבה החייב במיחזור" – בעל מחצבה החייב במיחזור פסולת בניין לפי הוראות סעיף 122;

"חומר חציבה" ו"מחצבה" – כהגדרתם בסעיף 108;

"מיחזור" – כהגדרתו בחוק איסוף ופינוי פסולת למיחזור, התשנ"ג-1993²⁸;

דבריו הסבר

סעיף 23 בישראל נוצרת פסולת בניין בכמות כוללת של כ-5 מיליון טון בשנה. על פי נתוני המשרד להגנת הסביבה רק כ-20% מפסולת הבניין מטופלת באתרים מוסדרים. שאר הפסולת מושלכת באופן אקראי בשטחים הפתוחים, דבר היוצר מפגע סביבתי ונופי חמור. תשטיפי פסולת הבניין מכילים חומרים כימיים הנפוצים בתעשיית הבנייה, המחלחלים לאקוויפר ומוזהמים אותו.

הטיפול הלקוי בפסולת הבניין נובע בעיקר מהתמריץ הכלכלי השלילי לטפל בפסולת באתרים מוסדרים. עלות הטיפול בפסולת באתר מוסדר גבוהה לעומת החלופה הקלה של השלכת הפסולת ברשות הרבים. סיבה נוספת לטיפול הלקוי טמונה במחסור בתשתיות לטיפול בפסולת בניין בפריסה גאוגרפית סבירה.

פסולת בניין מורכבת ברובה מחומרים בעלי פוטנציאל מיחזור כגון: בטון, אבן, ברזל, עץ וזכוכית. את הברזל, העץ והזכוכית ניתן להפריד ולהעביר למפעלי מיחזור ואת שאר החומרים ניתן לגרוס לחומר העומר בתקנים לשימוש כמצע

עוד מוצע להבהיר כי התיקון המוצע אינו בא לגרוע מסמכויות הממונה בקשר עם מתן היתר, לרבות סמכויותיו לטוב לתת היתר, להתלותו או לבטלו.

סעיפים 21 ו-22 (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), התשס"ג-2003, קובע כי מעסיק של עובד זר ישלם היטל בשיעור של 10% מסך כל הכנסת העבודה ששילם לעובד זה.

כדי להקטין את התמריץ להעסיק עובד זר, ולנוכח ההשפעה השלילית של העסקת עובדים זרים על שוק העבודה בישראל, מוצע להעלות את שיעור ההיטל הקבוע כיום בחוק האמור, למעט לגבי העסקת עובד זר בענף חקלאות, ולהעמידו על 20%.

עוד מוצע לקבוע כי תחילתו של התיקון המוצע תהיה ביום ט"ו בטבת התש"ע (1 בינואר 2010).

²⁶ ס"ח התשס"ג, עמ' 386; התשס"ז, עמ' 65.

²⁷ חוקי אי, כרך ב', עמ' (ע) 910 (א) 938; ס"ח התשס"ח, עמ' 858.

²⁸ ס"ח התשנ"ג, עמ' 116.

"הממונה" – מי שהשר להגנת הסביבה הסמיכו להיות ממונה לעניין חלק זה, לפי סעיף 124;

"מפקח הגנת הסביבה" – מי שהשר להגנת הסביבה הסמיכו לפקח על ביצוע ההוראות לפי חלק זה, כאמור בסעיף 127;

"פסולת בניין" – כהגדרתה בחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984.²⁹

פרק ב': בעל מחצבה החייב במיחזור

122. (א) בעל מחצבה המפיק חומר חציבה מסוג שקבע השר להגנת הסביבה, חייב במיחזור פסולת בניין, בעצמו או באמצעות אחר, בשיעור מתוך כמות חומרי החציבה המופקים במחצבה, כפי שקבע השר להגנת הסביבה ובאופן שקבע.

(ב) בתקנות לפי סעיף קטן (א) רשאי השר להגנת הסביבה לקבוע, בין השאר, כי החובה לפי הסעיף הקטן האמור תחול רק לגבי סוגי מחצבות שיקבע או לגבי סוגי פסולת בניין שיקבע, ורשאי הוא לקבוע שיעורי מיחזור שונים לסוגים שונים של מחצבות, חומרי חציבה או פסולת בניין.

(ג) תקנות לפי סעיף קטן (א) ייקבעו בהתייעצות עם שר התשתיות הלאומיות ושר האוצר, בשים לב, בין השאר, למידת השפעתם של חומרי החציבה ותוצריהם על הסביבה ולהשפעות הכלכליות של הטלת החובה כאמור על בעלי המחצבות.

חובת מיחזור פסולת בניין

דברי הסבר

שתיקבע כשיעור מתוך כמות חומרי החציבה המופקים במחצבה. מכיוון שישנם חומרי חציבה שאינם משמשים לבנייה, אין הצדקה עניינית להטיל את חובת המיחזור על כל בעל מחצבה ויש לבחון מהם חומרי החציבה המופקים במחצבה, לפני הטלת החובה. השיעור האמור ייקבע על ידי השר להגנת הסביבה, בהתייעצות עם שר התשתיות הלאומיות ושר האוצר, והוא יקבע גם את אופן המיחזור.

עוד מוצע להסמיך את השר להגנת הסביבה לקבוע כי חובת המיחזור כאמור תחול רק לגבי סוגי מחצבות שיקבע (כך למשל ניתן לקבוע כי החובה לא תחול לגבי מחצבות שאינן פעילות) או שתחול רק לגבי סוגי פסולת בניין שיקבע (שכן התועלת ממיחזור חומר בנייה מסוג אחר אינה זהה לתועלת ממיחזור חומר בניה מסוג אחר). כמו כן מוצע להסמיך את השר להגנת הסביבה לקבוע שיעורי מיחזור שונים לסוגים שונים של מחצבות, חומרי חציבה או פסולת בניין, וזאת כדי להשיג את הכלית החקיקה תוך התחשבות בשונות שבין סוגי המחצבות, חומרי החציבה ופסולת הבניין הממוחזרת.

כדי שהטלת החובה כאמור תהיה מידתית, על השר להגנת הסביבה, בקובעו את התקנות האמורות, לתת דעתו למידת השפעתם של חומרי החציבה ותוצריהם

בסלילת כבישים וכחומר בסיס בתהליך הבנייה. על פי הערכות של המכון הלאומי לבנייה בטכניון ניתן למחזר כ-70% מפסולת הבניין השנתית ובכך לחסוך פעילות חציבה משמעותית.

במטרה להגדיל את שיעור פסולת הבניין המטופלת באתרים מוסדרים, תוך צמצום החציבה ושימוש יעיל יותר במשאבי הטבע, מוצע להחיל על העוסקים בחציבת חומרי חציבה המשמשים לבנייה, המהווים למעשה את מקורה של פסולת הבניין, חובה למחזר פסולת בניין בשיעור מסוים שיקבע מכמות חומרי החציבה המופקים במחצבה, וזאת בהמשך לשינוי מס' 3 לתמ"א 14 משנת 2007 (כרייה וחציבה) שיום המשרד להגנת הסביבה כדי לאפשר מיחזור בשטח מחצבות. הטלת החובה כאמור היא חלק מהמדיניות הכללית שלפיה "המוזהם משלם", שנועדה להטמיע במחיר המוצר (במקרה זה, חומרי החציבה המופקים במחצבה) את ההשפעות החיצוניות השליליות הנובעות מייצורו.

לסעיף 122 המוצע

מוצע להטיל על בעלי מחצבות, לרבות מי שמפעיל מחצבות למעשה, המפיקים חומרי חציבה מסוג שקבע השר להגנת הסביבה, חובת מיחזור של פסולת בניין

²⁹ ס"ח התשמ"ד, עמ' 142; התשנ"ו, עמ' 132.

123. (א) בעל מחצבה החייב במיחזור רשאי לבצע את המיחזור שהוא חייב בו לפי סעיף 122, בשטח המחצבה, בכפוף להוראות חוק התכנון והתקנות והתכניות על פיו, ובלבד שמסר לממונה ולמפקח הודעה בכתב על כוונתו לבצע את המיחזור באמור, זמן סביר מראש ולפחות 90 ימים לפני תחילת הביצוע.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי הממונה, או המפקח בהתייעצות עם הממונה, להורות לבעל מחצבה החייב במיחזור כי המיחזור, כולו או חלקו, לא ייעשה בשטח המחצבה, בהתקיים המפורט להלן, לפי העניין, ובלבד שנתן לבעל המחצבה הזדמנות לטעון את טענותיו בעניין זה:

(1) לענין הוראת הממונה – אם סבר כי ביצוע המיחזור בשטח המחצבה עלול לפגוע בסביבה, במידה המצדיקה לאסור או למנוע את ביצוע המיחזור בשטח האמור;

(2) לענין הוראת המפקח – אם סבר כי ביצוע המיחזור בשטח המחצבה עלול לפגוע בניצול המיטבי של עתודות חומרי החציבה במחצבה; הוראת המפקח כאמור יראו אותה כחלק מרישיון החציבה של בעל המחצבה.

(ג) בעל מחצבה הנמצאת במקרקעי ישראל, כמשמעותם בחוק-יסוד: מקרקעי ישראל⁵⁶, החייב במיחזור לפי הוראות סעיף 122, לא יבצע בשטח המחצבה מיחזור שהוא אינו חייב בביצועו לפי הסעיף האמור, אלא באישור מינהל מקרקעי ישראל ובתנאים שעליהם יורה.

דברי הסבר

הממונה יהיה רשאי להורות כאמור אם סבר כי המיחזור בשטח המחצבה עלול לפגוע בסביבה במידה המצדיקה לאסור או להגביל את ביצוע המיחזור בשטח. המפקח יהיה רשאי להורות כאמור אם סבר כי המיחזור בשטח המחצבה עלול לפגוע בניצול המיטבי של עתודות חומרי החציבה במחצבה. מוצע כי הוראה כאמור שנתן המפקח על המכרות תיחשב כחלק מרישיונו של בעל המחצבה, על כל המשמעויות הנובעות מכך, לרבות ביטול הרישיון בשל הפרת ההוראה.

מכיוון שעל בעל מחצבה מוטלת חובת מיחזור לפי סעיף 122 המוצע, מוצע לקבוע כי במחצבה הנמצאת על קרקע המנוהלת על ידי מינהל מקרקעי ישראל לא יהיה צורך בקבלת אישור מינהל מקרקעי ישראל לביצוע המיחזור, אלא אם כן בעל המחצבה מבקש למחזר פסולת בניין בשיעור הגבוה מהשיעור שהוא חייב בו לפי הוראות הסעיף האמור. במקרה האחרון, יידרש בעל המחצבה לקבל את אישור מינהל מקרקעי ישראל (ובכל שאישור זה אינו קיים ממילא בהסכם החכירה שלו עם המינהל) והמינהל יהיה רשאי להתנות את אישורו בתנאים, לרבות תנאים כספיים.

על הסביבה, השפעה המצדיקה הטלת חובה כאמור, אך עליו גם לתת דעתו להשפעה הכלכלית של הטלת החובה כאמור על בעלי המחצבות, הן ההשפעה השלילית והן ההשפעה החיובית, ככל שישנן.

לסעיף 123 המוצע

מוצע לקבוע כי בעל מחצבה החייב במיחזור יוכל לבצע את המיחזור שהוא חייב בו, בשטח המחצבה, בכפוף להוראות לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן – חוק התכנון והבניה). כדי לאפשר לממונה על הוראות חלק י"ד המוצע (להלן – הממונה) ולמפקח על המכרות לתת דעתם למשמעות ביצוע המיחזור בשטח המחצבה, מוצע לחייב את בעל המחצבה למסור להם הודעה על כוונתו לבצע את המיחזור בשטח המחצבה בתוך זמן סביר ולפחות 90 ימים לפני תחילת הביצוע.

עם זאת מוצע להסמיך את הממונה וכן את המפקח על המכרות, בהתייעצות עם הממונה, להורות כי פעולת המיחזור, כולה או חלקה, לא תיעשה בשטח המחצבה, וזאת לאחר שנתנו לבעל המחצבה זכות טיעון בעניין זה.

⁵⁶ ס"ח התשי"ך, עמ' 56.

- הסמכת ממונה 124. השר להגנת הסביבה ימנה, מבין עובדי משרדו, ממונה לעניין חלק זה.
- חובות רישום ודיווח 125. (א) בעל מחצבה החייב במיחזור ינהל רישום מלא ומפורט של אלה:
- (1) כמות חומרי החציבה שהופקו במחצבה;
 - (2) כמות פסולת הבניין שמיחזור בעצמו או באמצעות אחר;
 - (3) השימוש שעשה בפסולת הבניין שמיחזור בעצמו או באמצעות אחר;
 - (4) עניינים נוספים שקבע השר להגנת הסביבה.
- (ב) הממונה או מי מטעמו רשאי לעיין ברישום כאמור בסעיף קטן (א) ולקבל העתק ממנו.
- (ג) בעל מחצבה החייב במיחזור יגיש לממונה דיווח, בכתב, בעניינים המנויים בסעיף קטן (א) וכן בעניינים נוספים שיקבע השר להגנת הסביבה, והכל במועדים, לגבי תקופות ובאופן שיקבע השר להגנת הסביבה.
- פיצוי לבעל מחצבה החייב במיחזור 126. שר האוצר יקבע בתקנות פיצוי לבעל מחצבה החייב במיחזור אשר מטעמים שייקבעו ושאינם תלויים בו נמנע ממנו להמשיך לעסוק בחציבה, שישולם לו בעד השקעה בציוד שרכש לצורך ביצוע המיחזור לפי הוראות חלק זה.

פרק ג': סמכויות פיקוח

- הסמכת מפקחי הגנת הסביבה 127. (א) השר להגנת הסביבה רשאי להסמיך, מבין עובדי משרדו, מפקחי הגנת הסביבה לעניין חלק זה.
- (ב) לא יוסמך מפקח הגנת הסביבה לפי הוראות סעיף קטן (א), אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה:

דברי הסבר

- הממונה או מי מטעמו יהיה רשאי לעיין ברישומים ולקבל העתק מהם.
- כמו כן מוצע לחייב את בעלי המחצבות למסור לממונה דיווחים בעניינים שלגביהם עליהם לנהל רישום ובעניינים נוספים שיקבע השר להגנת הסביבה. הדיווחים יהיו במועדים, לגבי תקופות ובאופן שיקבע השר להגנת הסביבה.
- לסעיף 126 המוצע**
- מוצע להעניק פיצוי לבעל מחצבה החייב במיחזור בעד השקעה בציוד שרכש לצורך ביצוע המיחזור, אם מטעמים שאינם תלויים בו נמנע ממנו להמשיך לעסוק בחציבה.
- לסעיף 127 המוצע**
- מוצע כי השר להגנת הסביבה יהיה רשאי להסמיך מפקחים להגנת הסביבה, מבין עובדי משרדו, שיקבלו הכשרה מתאימה ויעמדו בתנאי כשירות שעליהם יורה, וזאת לצורך פיקוח ובקרה על קיום הוראות חלק י"ד המוצע.
- יובהר כי החובה לבצע את המיחזור ממושיכה להתקיים גם אם פעולת המיחזור אינה מותרת בשטח המחצבה, בין בשל הוראה של הממונה או של המפקח על המכרות ובין בשל היותה סותרת את הוראות חוק התכנון והבניה והתקנות והתכניות על פיו.
- לסעיף 124 המוצע**
- מוצע להסמיך את השר להגנת הסביבה למנות ממונה לעניין רישום של חלק י"ד המוצע, מקרב עובדי משרדו.
- לסעיף 125 המוצע**
- כדי שיהיה ניתן לעקוב אחר ביצועה של חובת המיחזור על ידי בעלי המחצבות ולאכוף אותה, מוצע להטיל על בעלי המחצבות חובה לנהל רישום מלא ומפורט של כמות חומרי החציבה שהפיקו במחצבה, כמות פסולת הבניין שאותה מיחזרו, בין בעצמם ובין באמצעות אחר השימושים שעשו בפסולת הבניין (כגון מכירתה לצדדים שלישיים), ועל עניינים נוספים שיקבע השר להגנת הסביבה.

(1) משטרת ישראל הודיעה, בתוך שלושה חודשים ממועד פנייתו של השר להגנת הסביבה אליה, כי היא אינה מתנגדת להסמכתו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי חלק זה, כפי שהורה השר להגנת הסביבה, בהסכמת השר לביטחון הפנים;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים, ככל שהורה השר להגנת הסביבה, בהסכמת השר לביטחון הפנים.

(א) לשם פיקוח על ביצוע הוראות חלק זה רשאי מפקח הסביבה וחובת ייהוי מפקח הגנת הסביבה - 128.

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזוהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח או להקל על ביצוע הוראות חלק זה; בפסקה זו, "מסמך" - לרבות פלט כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995³¹;

(3) לערוך בדיקות או מדידות, וכן ליטול דוגמאות לשם בדיקה ולהורות על מסירת הדוגמאות לבדיקת מעבדה או על שמירתן לתקופה שיוורה, או לנהוג בהן בדרך אחרת;

(4) להיכנס למקום, לרבות לכלי תחבורה כשהוא נייח, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא על פי צו של בית משפט.

(ב) התעורר חשד לביצוע עבירה לפי חלק זה, רשאי מפקח הגנת הסביבה -

(1) לחקור כל אדם הקשור לעבירה, או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לעבירה; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)³², בשינויים המחויבים;

(2) לתפוס כל חפץ הקשור לעבירה; על תפיסה לפי פסקה זו יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969³³ (בסעיף זה - פקודת מעצר וחיפוש), בשינויים המחויבים;

דברי הסבר

כמפקחי הגנת הסביבה. סמכויות אלה מקובלות גם בחוקים אחרים שבהם הפיקוח על ביצוע הוראות החוק נעשה בידי מפקחים מטעם המשרד להגנת הסביבה.

לסעיף 128 המוצע

מוצע להעניק למפקחי הגנת הסביבה סמכות בקשר לדרישת ידיעות ומסמכים, סמכויות בניסה, סמכויות חקירה, חיפוש, עיכוב, ותפיסת חפצים, והכל לאחר שיוודחו

³¹ סי"ח התשנ"ה, עמ' 366.

³² חוקי א"י, כרך א', עמ' (ע) 439 (K) 467.

³³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 284.

(3) לבקש מבית משפט צו חיפוש לפי סעיף 23 לפקודת מעצר וחיפוש, ולבצעו, על חיפוש לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 24(א)(1), 26 עד 28 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחוייבים.

(ג) סירב אדם להיענות לדרישת מפקח הגנת הסביבה, על פי סמכותו בהתאם להוראות סעיף זה, וקיים חשש שיימלט או שזהותו אינה ידועה, רשאי מפקח הגנת הסביבה לעכבו עד לבואו של שוטר, ויחולו על עיכוב כאמור הוראות סעיף 75(ב) ו-(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996³⁴, בשינויים המחוייבים.

(ד) מפקח הגנת הסביבה לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי חלק זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שניים אלה:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו, והוא לובש מדי מפקח, בצבע ובצורה שחורה לעניין זה השר להגנת הסביבה, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה;

(2) יש בידו תעודת מפקח החתומה בירי השר להגנת הסביבה, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

פרק ד': עיצום כספי

129. (א) הפר בעל מחצבה הוראה מההוראות לפי חלק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 50,000 שקלים חדשים, ואם הוא תאגיד – בסכום של 100,000 שקלים חדשים:

(1) לא ניהל רישום מלא ומפורט בהתאם להוראות לפי סעיף 125(א);

(2) לא הגיש לממונה דיווח בהתאם להוראות לפי סעיף 125(ג);

(3) לא פרסם את דבר הטלת העיצום הכספי בהתאם להוראות הממונה לפי סעיף 140.

ד ב ר י ה ס ב ר

מינהלי בידי רשות מינהלית שמטרתו להביא להגברת הציות של ציבור המפוקחים הכפוף להוראות שנקבעו לפי חוק, והוא מיועד להוות סנקציה קלה להפעלה בידי הרשות המינהלית, לפיכך מוטל העיצום הכספי על הפרת הוראות שקל, פשוט וברור להיווכח בקיומן והטלתו אינה מחייבת בירור עובדתי מורכב. הטלת העיצום הכספי נבחנת מהטלת סנקציה פלילית בכך שהיא אינה מלווה בקלון החברתי שכרוכה בו הרשעה בפלילים, והיא אף אינה גוררת אחריה רישום פלילי.

לסעיף 129 המוצע

מוצע לתת לממונה סמכות להטיל עיצום כספי על בעל מחצבה אשר הפר את ההוראות המפורטות בסעיף המוצע (להלן – המפר). העיצום הכספי הוא אמצעי אכיפה רגולטורי יעיל ומהיר שמטרתו העיקרית היא כפיית קיום ההוראות החוקיות והחזרת המפוקח למשטר ציית. לנוכח העובדה שמדובר בהליך מינהלי, עשויה יעילותו ומהירותו לשמש גורם מרתיע ולהביא להקטנת השכיחות של הפרת החובות המפורטות בסעיף, העיצום הכספי הוא כלי אכיפה

³⁴ ס"ח התשנ"ו, עמ' 338.

(ב) לא מיחזר בעל מחצבה פסולת בניין בשיעורים ובאופן שנקבעו לפי סעיף 122, ובהתאם להוראות הממונה שניתנו לפי סעיף 123(ב), ככל שניתנו, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 200,000 שקלים חדשים, ואם הוא תאגיד – בסכום של 400,000 שקלים חדשים.

130. הודעה על כוונת חיוב (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי בעל מחצבה הפר הוראה מההוראות לפי חלק זה, כאמור בסעיף 129 (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף, רשאי הוא למסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הממונה בין השאר את אלה:

- (1) המעשה או המחדל המהווה את ההפרה;
- (2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;
- (3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 131;
- (4) שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או בהפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 133.

131. מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 130 רשאי לטעון את טענותיו, בכתב, לפני הממונה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה.

132. החלטת הממונה ודרישת חיוב (א) טען המפר את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 131, יחליט הממונה, לאחר ששקל את הטענות שנטענו, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 134.

ד ב ר ו ה ס ב ר

(להלן – הודעה על כוונת חיוב) אשר תציין את המעשה או המחדל המהווים את ההפרה, את שיעור העיצום הכספי והתקופה לתשלומו, את זכותו של המפר לטעון את טענותיו בדבר כוונת הממונה להטיל עיצום כספי, וכן את שיעור התוספת על העיצום הכספי אם תימשך ההפרה.

לסעיף 131 המוצע

מוצע לתת למפר שקיבל הודעה על כוונת חיוב זכות להגיש את טענותיו בכתב לממונה, בתוך 30 ימים מיום מסירת ההודעה, ובכך לממש את זכות השימוע שלו, כמקובל בהליך מינהלי.

לסעיף 132 המוצע

מוצע לקבוע כי הממונה, לאחר ששמע את טענותיו של המפר, יגבש את החלטתו באופן סופי לגבי ביצועה של ההפרה על ידי המפר, וכנגזרת מכך, יחליט אם להטיל על המפר עיצום כספי. כמו כן, רשאי הממונה לשקול אם להפחית את גובה העיצום בהתאם להוראות סעיף 134

סמכות הממונה להטיל עיצום כספי (לאחר ששלח הודעה כוונתו לעשות כן וקיים את הפרוצדורה המינהלית הכרוכה בכך) תחול במקרה של הפרת אחת מהחובות המנויות בסעיף 129 המוצע. בסעיף שני מדרגים של סכומי עיצומים כספיים. החמור מביניהם, יוטל במקרה שבו הופרה חובה למחזר פסולת בניין בשיעורים ובאופן שנקבעו לפי סעיף 122 המוצע, ובהתאם להוראות הממונה שניתנו לפי סעיף 123(ב) המוצע. הנמוך יותר, יוטל במקרים של הפרת חובות אלה: החובה לנהל רישום מלא ומפורט בהתאם להוראות לפי סעיף 125(א) המוצע; החובה להגיש לממונה דיווח בהתאם להוראות לפי סעיף 125(ג) המוצע; והחובה לפרסם את דבר הטלת העיצום הכספי בהתאם להוראות הממונה לפי סעיף 139 המוצע.

לסעיף 130 המוצע

על פי המוצע בסעיף 130, בהתקיים התשתית הראייתית המינהלית המעידה על ביצוע הפרה, ימסור הממונה למפר הודעה על כוונתו להטיל עיצום כספי

- (ב) (1) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) להטיל על המפר עיצום כספי, ימסור לו דרישה לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת חיוב); בדרישת החיוב יציין הממונה, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעורבן והתקופה לתשלום.
- (2) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) שלא להטיל על המפר עיצום כספי, ימסור לו הודעה על כך.

(ג) לא ביקש המפר לטעון את טענותיו לפי הוראות סעיף 131, בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כוונת חיוב, יראו הודעה זו, בתום 30 הימים האמורים, כדרישת חיוב שנמסרה למפר במועד האמור.

133. (א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

הפרה נמשכת
והפרה חוזרת

(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי שהיה ניתן להטיל בשלה אילו היתה הפרה ראשונה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חלק זה כאמור בסעיף 129, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

134. (א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

סכומים מופחתים

(ב) השר להגנת הסביבה, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להפחית את סכום העיצום הכספי הקבוע בסימן זה, בשיעורים שיקבע.

ד ב ר י ה ס ב ר

התקופה שבמהלכה בוצעה ההפרה, כמו כן מוצע לקבוע כי במקרה של "הפרה חוזרת", שהיא הפרה שבוצעה בתוך שנתיים מביצוע הפרה קודמת שבשלה הוטל עיצום כספי או שבשלה הורשע המפר, ייווסף על סכום העיצום הכספי הקבוע שהיה ניתן להטילו בגינה, אילו בוצעה לראשונה, סכום נוסף.

לסעיף 134 המוצע

מוצע לקבוע כי השר להגנת הסביבה, בהסכמת שר המשפטים, יהיה רשאי לקבוע בתקנות סוגי מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם רשאי הממונה להטיל עיצום כספי נמוך מן הקבוע בפרק ד' המוצע, כגון מידת שיתוף הפעולה של המפר בגילוי ההפרה והפסקתה, פעולות שביצע מיוזמתו למניעת הישנות ההפרה או עובדת היותה של ההפרה הפרה ראשונה, ההפחתה תבצע, על פי שיעור קבוע שייקבע בתקנות. כמו כן מוצע להבהיר כי אין בסמכותו של הממונה להטיל עיצום כספי נמוך מזה הקבוע בסעיף 129 המוצע, אלא לפי התקנות שייקבעו כאמור.

המוצע, בהתקיים הנסיבות שייקבעו בתקנות מכוח הסעיף האמור, אם החליט הממונה להטיל על המפר עיצום כספי ישלח לבעל המחצבה דרישת חיוב לגבי סכום העיצום הכספי המעורבן (להלן – דרישת חיוב).

עוד מוצע לקבוע כי במקרה שבו המפר בחר שלא לטעון את טענותיו, תיחשב ההודעה על כוונת חיוב שנשלחה על ידי הממונה כהחלטה סופית שלו וכדרישת חיוב, בתום 30 הימים שבמהלכם היה רשאי המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה, וזאת, כדי למנוע סרבול מיותר הכרוך במסירת הודעה נוספת על ידי הממונה.

לסעיף 133 המוצע

מוצע לקבוע כי במקרה שבו מתבצעת הפרה נמשכת ייווסף לסכום העיצום הכספי הקבוע המקורי בגין ההפרה שבוצעה, סכום יומי נוסף לכל יום שבו נמשך ביצוע ההפרה על ידי המפר, התמדה באי-גילוי החובה שהופרה תגרוור הטלת עיצום כספי מוגבה, שהוא פועל יוצא של משך

<p>135. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת החיוב, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני הממונה כאמור בסעיף 131 – ביום מסירת ההודעה על כוננת החיוב; הוגשה עתירה לבית משפט השלום לפי סעיף 139 ובית המשפט הורה על עיכוב תשלומי של העיצום הכספי – יהיה סכום העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום מתן פסק הדין בעתירה.</p> <p>(ב) סכום העיצום הכספי יעודכן ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב־1 בינואר של השנה הקודמת; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.</p> <p>(ג) הודעה על סכום העיצום הכספי המעודכן לפי סעיף קטן (ב), תפורסם ברשומות.</p>	<p>סכום מעודכן של העיצום הכספי</p>
<p>136. העיצום הכספי ישולם בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת החיוב כאמור בסעיף 132.</p>	<p>המועד לתשלום העיצום הכספי</p>
<p>137. לא שולם עיצום כספי במועד, ייווספו עליו, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961³⁵ (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומי.</p>	<p>הפרשי הצמדה וריבית</p>
<p>138. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה)³⁶.</p>	<p>גבייה</p>

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 136 המוצע

מוצע לקבוע כי מפר שהפר הוראה המנויה בסעיף 129, יחויב בתשלום העיצום הכספי בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת החיוב כאמור בסעיף 132; ויובהר לעניין זה כי בהתאם להוראות סעיף 132 אם המפר לא טען את טענותיו לאחר שנמסרה לו הודעה על כוננת חיוב, בתוך 30 ימים, יראו את ההודעה על כוננת חיוב כדרישת חיוב שנמסרה במועד האמור.

לסעיף 137 המוצע

מוצע לקבוע כי על תקופת פיגור בתשלום העיצום הכספי ייווספו הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (להלן – הפרשי הצמדה וריבית).

לסעיף 138 המוצע

מוצע לקבוע כי העיצום הכספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה).

לסעיף 135 המוצע

מוצע לקבוע, בסעיף 135(א) המוצע, כי העיצום הכספי יהיה לפי הסכום המעודכן במועד מסירת הודעת החיוב. במקרה שבו בחר המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה ונמסרה לו דרישת חיוב לפי סעיף 131 המוצע, יהיה סכום העיצום הכספי – הסכום המעודכן במועד המסירה כאמור; כאשר בחר המפר שלא לטעון את טענותיו לפני הממונה, יראו לפי הוראות סעיף 132 את ההודעה על כוננת החיוב כדרישת החיוב, וסכום העיצום הכספי יהיה הסכום המעודכן במועד מסירת ההודעה על כוננת חיוב. כמו כן במקרים שבהם מוגשת עתירה לבית משפט שלום ובית המשפט הורה על עיכוב תשלומי של העיצום הכספי, יהיה סכום העיצום הכספי – הסכום המעודכן ביום ההחלטה בעתירה.

בסעיף 135(ב) המוצע נקבע מנגנון אוטומטי לעדכון סכומי העיצום הכספי בהתאם לשיעור עליית מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

בסעיף 135(ג), מוצע כי עדכון סכום העיצום הכספי יפורסם ברשומות.

³⁵ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

³⁶ חוקי אי.י, כרך ב', עמ' (ע) 1374, (א) 1399.

139. (א) על דרישת חיוב לפי פרק זה ניתן לעתור לבית משפט השלום, בתוך 30 ימים מיום מסירת הדרישה לעותר; על עתירה כאמור יחולו סדרי הדין לפי חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000³⁷ (בפרק זה – חוק בתי המשפט לעניינים מינהליים), בשינויים המחוייבים.

(ב) על פסק דין של בית משפט השלום בעתירה לפי סעיף קטן (א) ניתן לערער לבית משפט לעניינים מינהליים; על פסק דין של בית המשפט לעניינים מינהליים בערעור לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיף 12 לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים.

(ג) אין בהגשת עתירה או ערעור לפי סעיף זה, כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי אלא אם כן הסכים לכך הממונה או אם בית המשפט הורה אחרת.

(ד) החליט בית המשפט לקבל עתירה או ערעור שהוגשו לפי סעיף זה, לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה, יוחזר העיצום הכספי או כל חלק ממנו אשר הופחת על ידי בית המשפט, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

140. הוטל עיצום כספי לפי פרק זה, רשאי הממונה לפרסם בעיתון או בכל דרך אחרת את דבר הטלת העיצום הכספי וסכומו, את שמו של המפר ואת מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבותיה, ורשאי הממונה להורות למפר לפרסם פרסום כאמור.

141. (א) תשלום עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה לפי חלק זה, כאמור בסעיף 129.

פרסום

שמירת אחריות פלילית

דברי הסבר

לסעיף 139 המוצע

מוצע לקבוע כי על דרישת החיוב יהיה ניתן להגיש עתירה לבית משפט השלום בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת החיוב למפר.

כמו כן מוצע לקבוע כי על פסק דין של בית משפט השלום יהיה ניתן להגיש ערעור לבית משפט לעניינים מינהליים, שעל פסק דינו יחולו הוראות סעיף 12 לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000 (כלומר יהיה ניתן להגיש ערעור ברשות). על הדיונים בשתי הערכאות יחולו סדרי דין לפי חוק בתי משפט לעניינים מינהליים.

נוסף על כך מוצע לקבוע כי הגשת עתירה או ערעור כאמור אינה מהווה עילה לעיכוב תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שביט המשפט הורה על כך, ואולם אם התקבלה העתירה כאמור לאחר ששולם

העיצום הכספי יוחזר העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו ועד יום החזרתו.

לסעיף 140 המוצע

מוצע להסמיך את הממונה לפרסם את החלטותיו או להורות למפר לפרסם את דבר ההחלטה להטיל עליו עיצום כספי בעיתון או בכל דרך אחרת.

לסעיף 141 המוצע

מוצע לקבוע כי תשלום העיצום הכספי לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרה. עם זאת מפר שהוגש נגדו כתב אישום בגין ההפרות המנויות בסעיף 129 המוצע, לא יחויב בשל אותה הפרה בתשלום עיצום כספי ואם חויב ושילם את העיצום הכספי, יוחזר לו הסכום ששולם.

³⁷ ס"ח התשי"ס, עמ' 190.

(ב) הוגש נגד מפר כתב אישום בשל הפרת הוראה לפי חלק זה, כאמור בסעיף 129, לא ינקוט נגדו הממונה בהליכים לפי פרק זה, ואם שילם המפר עיצום כספי – יוחזר לו הסכום ששולם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

פרק ה': עונשין

142. (א) מי שאינו מבצע מיהזור פסולת בניין בשיעור או באופן שקבע השר להגנת הסביבה לפי הוראות סעיף 122, דינו – מאסר שנה או קנס פי שלושה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה בידי תאגיד – קנס פי שישה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק האמור.

(ב) היתה העבירה כאמור בסעיף קטן (א) עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף בשיעור של חמישה אחוזים מסכום הקנס האמור באותו סעיף קטן, לכל יום שבו נמשכת העבירה.

143. (א) מעביד שאינו תאגיד וכן נושא משרה בתאגיד חייבים לפקח ולעשות כל שניתן למניעת ביצוע עבירה לפי חלק זה בידי עובד מעובדי המעביד או בידי התאגיד או עובד מעובדיו, לפי העניין; המפר הוראה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

אחריות מעביד ונושא משרה בתאגיד

(ב) נעברה עבירה לפי חלק זה בידי עובד של מעביד כאמור בסעיף קטן (א) או בידי תאגיד או עובד מעובדיו, חזקה היא כי המעביד, או נושא המשרה בתאגיד, לפי העניין, הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

(ג) בסעיף זה, "נושא משרה בתאגיד" – דירקטור, מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, או בעל תפקיד אחר בתאגיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו נעברה העבירה.

24. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000⁶, בתוספת הראשונה, בפרט 23, אחרי פסקה (3) יבוא:

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים

דבריו הסבר

לסעיף 142 המוצע

מוצע לקבוע עבירה פלילית בשל אי-מיהזור פסולת בניין בשיעורים או באופן שקבע השר להגנת הסביבה. מוצע כי דינו של עבריון כאמור יהיה מאסר שנה או קנס פי שלושה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התש"י-1977 (להלן – חוק העונשין), ואם מדובר בתאגיד – קנס פי שישה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

עוד מוצע לקבוע כי במקרה של עבירה נמשכת יהיה רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף בשיעור של חמישה אחוזים מסכום הקנס שנקבע לעבירה לכל יום שבו נמשכת העבירה.

⁶ ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשס"ח, עמ' 785.

לסעיף 143 המוצע

מוצע לקבוע חובה על מעביד שאינו תאגיד ועל נושא משרה בתאגיד, לפקח ולעשות כל שניתן כדי למנוע ביצוע עבירה לפי חלק י"ד המוצע בידי עובדי המעביד, בידי התאגיד או בידי עובדי התאגיד, לפי העניין.

מוצע כי ביצוע עבירה לפי חלק י"ד המוצע יהווה חזקה כי המעביד או נושאי המשרה בתאגיד, לפי העניין, הפרו את חובת הפיקוח שלהם, עם זאת, ניתן לסתור חזקה זו אם יוכיחו כי עשו כל שביכולתם למנוע את ביצוע העבירה.

סעיף 24 כרוי שיהיה ניתן לעתור לבית המשפט לעניינים מינהליים נגד החלטות הממונה

"(4) החלטת הממונה והחלטת המפקח לפי חלק י"ד לפקודת המכרות, למעט לפי פרק ד' לחלק האמור";

25. תיקון חוק הפיקדון על מכלי משקה. בחוק הפיקדון על מכלי משקה, התשנ"ט-1999³⁵, בסעיף 21, במקום "בהמלצת הקרן, ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת" יבוא "בהמלצת הקרן".

26. תיקון חוק שמירת הניקיון. בחוק שמירת הניקיון התשמ"ד-1984³⁶, בסעיף 111 -

(1) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא "וכן לשיקים אתרים לסילוק פסולת, לטיפול במפגעי אסבסט, ולפעולות חינוך והסברה לשמירה על איכות נאותה של הסביבה";

(2) בסעיף קטן (ג), במקום "לפיתוח, הקמה וייעול של אמצעים חלופיים ולעידוד השימוש בהם" יבוא "למטרות כאמור בסעיף קטן (ב)".

פרק ח': תחבורה

27. תיקון חוק כביש אגרה (מנהרות הכרמל), התשנ"ה-1995³⁷ -
(1) בסעיף 1 -

(א) אחרי ההגדרה "אגרה" יבוא:

"אמצעי זיהוי" - אמצעי המיועד לשמש לזיהוי המנוי לצורך חיובו בתשלום אגרה וחיובים אחרים לפי הוראות חוק זה, שאישרה הרשות הממונה;

דבריו הסבר

סעיף 26. חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984 (להלן - חוק שמירת הניקיון), בנוסחו לאחר תיקונו בחוק שמירת הניקיון (תיקון מס' 9), התשס"ז-2007, קובע היטל על הטמנת פסולת באתרים לסילוק פסולת.

סעיף 111 לחוק שמירת הניקיון קובע כי כספי ההיטל יתנהלו בחשבון נפרד בקרן לשמירת הניקיון וישמשו לפיתוח, להקמה ולייעול אמצעים חלופיים להטמנת פסולת שמגיעתם בסביבה פחותה מזו של ההטמנה ולעידוד השימוש בהם. כדי לאפשר ניצול מרבי של כספי ההיטל וכן לסייע לפעילויות סביבתיות נוספות, תחת מגבלות התקציב, מוצע לתקן את סעיף 111 לחוק שמירת הניקיון ולהרחיב את אפשרויות התמיכה מבספי היטל ההטמנה לנושאים של שיקום אתרים לסילוק פסולת, טיפול במפגעי אסבסט ופעולות חינוך והסברה לשמירה על איכות נאותה של הסביבה.

סעיף 27 כללי

בעת חקיקת חוק כביש אגרה (מנהרות הכרמל), התשנ"ה-1995 (להלן - חוק מנהרות הכרמל או החוק), במקביל לחקיקת חוק כביש אגרה (כביש ארצי לישראל), התשנ"ה-1995 (להלן - חוק כביש חוצה ישראל), היתה שיטת הגבייה הירדועה בעולם, זו המאפשרת גביית האגרה רק בטרם הכניסה לכביש. מיוון שכך, שני החוקים האמורים קבעו מנגנוני גבייה ואכיפה המתאימים לשיטת גבייה זו. טכנולוגיות גבייה שהתפתחו במשך השנים מאפשרות כיום שימוש במנגנוני גבייה מתקדמים המאפשרים לנהג

המפקח על המכרות לפי חלק י"ד לפקודת המכרות, בנוסחו המוצע בסעיף 25 להצעת החוק, מוצע לתקן את חוק כחי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, ולהוסיף בפרט 23 בתוספת הראשונה לחוק האמור, שעניינו איכות הסביבה, את האפשרות לעתור כאמור (למעט לעניין עיצום כספי שעתירה לגביו מוגשת לבית משפט שלום לפי סעיף 139 המוצע, בנוסחו בסעיף 25 להצעת החוק).

סעיף 25. חוק הפיקדון על מכלי משקה, התשנ"ט-1999 (להלן - חוק הפיקדון), קובע הטלת פיקדון בסך 25 אג' על מכלי משקה.

קנסות ועיצומים כספיים שהוטלו על פי חוק הפיקדון, המועברים לקרן לשמירת הניקיון ומתנהלים בחשבון נפרד, יכולים לשמש לעידוד המיחזור של מכלי משקה, לכל מטרה אחרת שתקדם את ביצועו של חוק הפיקדון או את אכיפת הוראותיו וכן למימוש מטרות הקרן לשמירת הניקיון לפי הוראות סעיף 10(ב) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984.

על פי הוראות סעיף 21 לחוק הפיקדון, לשם הוצאת כספי הפיקדון למטרות שפורטו לעיל נדרש אישור ועדת הכלכלה של הכנסת. הליך זה אורך זמן רב ובכך מקשה על השימוש בכספי הפיקדון ומביא להצטברות כספים בחשבון הפיקדון שאינם מנוצלים.

מוצע על כן לתקן את סעיף 21 לחוק הפיקדון כך שתבוטל הדרישה לאישור ועדת הכלכלה של הכנסת לשימוש בכספי הפיקדון.

³⁵ ס"ח התשנ"ט, עמ' 170.
³⁶ ס"ח התשמ"ד, עמ' 142.
³⁷ ס"ח התשנ"ה, עמ' 495.